

Europejski Rzecznik
Praw Obywatelskich

*Tłumaczenie tej strony zostało wygenerowane za pomocą tłumaczenia maszynowego [Link].
Tłumaczenia maszynowe mogą zawierać błędy potencjalnie zmniejszające zrozumiałość i
dokładność; Rzecznik Praw Obywatelskich nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek
rozbieżności. Aby uzyskać najbardziej wiarygodne informacje i pewność prawną, należy
zapoznać się z następującymi informacjami wersja źródłowa na angielski, do której odnośnik
znajduje się powyżej. Więcej informacji można znaleźć w naszej polityce językowej i
tłumaczeniowej [Link].*

Decyzja Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich zamykająca dochodzenie w sprawie skargi 407/2010/(FS)BEH przeciwko Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego

Decyzja

**Sprawa 407/2010/BEH - Otwarta 24/03/2010 - Decyzja z 23/11/2010 - Instytucja, której
sprawa dotyczy** Agencja Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego (Uregulowane
przez instytucję) |

Skarżący jest niemieckim przedsiębiorstwem prowadzącym działalność w sektorze lotniczym. Jedną z jej działalności jest naprawa i kontrola pasów bezpieczeństwa i siatek ładunkowych. W celu zapewnienia ciągłej zdolności do lotu statku powietrznego EASA wydaje dyrektywy w sprawie zdolności do lotu, których muszą przestrzegać operatorzy statków powietrznych. W styczniu 2010 r. EASA opublikowała projekt dyrektywy w sprawie zdolności do lotu („PAD”) i zwróciła się do wszystkich zainteresowanych stron o przedstawienie uwag. PAD, który zasadniczo ma zastosowanie do pasów bezpieczeństwa i urządzeń przytrzymujących tułowia, stwierdził, że EASA została poinformowana, że niektóre organizacje obsługi technicznej utrzymują lub naprawiają pasy bezpieczeństwa i urządzenia przytrzymujące tułowia z naruszeniem obowiązujących przepisów. PAD przewidywał m.in. zakaz instalowania urządzeń niezgodnych z dyrektywą po jej wejściu w życie. W lutym 2010 r. skarżący, który został wyraźnie wymieniony w PAD, zwrócił się do Rzecznika Praw Obywatelskich. Podniosła ona, że podejmując decyzję o wydaniu PAD, EASA działała bezprawnie, niesprawiedliwie i arbitralnie. Na poparcie swojego twierdzenia skarżący przedstawił, co następuje: EASA znajdowała się w niekorzystnej sytuacji przedsiębiorstw niemieckich; tok rozumowania był błędny i bezpodstawny; istnieje podejrzenie, że decyzja była wynikiem udanego lobbingu. Skarżący twierdził, że EASA powinna wycofać PAD lub ewentualnie zwolnić skarżącego z wniosku PAD. W dniu 24 marca 2010 r. Rzecznik wszczął dochodzenie w sprawie zarzutów i roszczeń skarżącego.

W swojej opinii EASA stwierdziła, że wydając PAD, zastosowała standardową procedurę, która

obejmowała przedłożenie PAD zainteresowanym stronom w celu przedstawienia uwag. Nie można zatem uznać, że EASA działała bezprawnie, niesprawiedliwie lub arbitralnie. EASA wyjaśniła ponadto, że wycofała PAD w kwietniu 2010 r., i stwierdziła, że w związku z tym uznała wniosek skarżącego za spełniony. W rozmowie telefonicznej ze służbami Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiciel skarżącego potwierdził, że uznał sprawę za rozstrzygniętą w sposób zadowalający skarżącego.

W związku z wycofaniem przez EASA PAD oraz mając na uwadze opinię skarżącego, że sprawa została rozstrzygnięta w sposób zadowalający, Rzecznik uznał, że EASA rozstrzygnęła sprawę i zamknęła sprawę.

Okoliczności leżące u podstaw skargi

1. Skarżący jest przedsiębiorstwem prowadzącym działalność w sektorze lotniczym. Jedną z jej działalności jest naprawianie i sprawdzanie pasów bezpieczeństwa i siatek ładunkowych zgodnie z autoryzowanym certyfikatem dopuszczenia wydanym przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA) i zatwierdzonym przez niemiecki urząd lotniczy Luftfahrtbundesamt (zwany dalej „LBA”). Jej skarga dotyczy notyfikacji wniosku dotyczącego wydania dyrektywy w sprawie zdatności do lotu („PAD”) mającej zastosowanie do niektórych wyrobów lotniczych.
2. Dyrektywy w sprawie zdatności do lotu są wydawane przez EASA na podstawie rozporządzenia 216/2008 [1] . Zgodnie z częścią M.A.301 załącznika I do rozporządzenia 2042/2003 [2] , ciągłą zdatność do lotu statku powietrznego zapewnia się poprzez przestrzeganie wszystkich mających zastosowanie AD. W związku z tym każdy statek powietrzny, do którego ma zastosowanie AD, może być eksploatowany wyłącznie zgodnie z wymogami tego AD, chyba że EASA postanowi inaczej lub uzgodni z właściwym organem państwa, w którym statek powietrzny jest zarejestrowany.
3. W dniu 13 stycznia 2010 r. EASA opublikowała PAD 10-010 (zwaną dalej „PAD”) i wezwała wszystkie zainteresowane osoby do przedstawienia uwag przed dniem 10 lutego 2010 r. Dokument PAD ma zastosowanie do „*pasów bezpieczeństwa i urządzeń przytrzymujących tułowia, wszystkich numerów części, zainstalowanych na każdym statku powietrznym, jeżeli są konserwowane lub naprawiane*” i dotyczy wielu producentów posiadających zezwolenie (E)TSO [3] posiadaczy homologacji.
4. Podstawą PAD było to, że EASA dowiedziała się, że niektóre organizacje utrzymujące lub naprawiające pasy bezpieczeństwa i urządzenia przytrzymujące tułowia nie posiadają zatwierdzonych danych dotyczących obsługi technicznej [4] . Według PAD było to sprzeczne z art. 145 część 145 A.45 załącznika II do rozporządzenia 2042/2003. Brak przechowywania takich danych może prowadzić do utraty ważności zatwierdzenia przez OSP i zakazania instalacji niektórych produktów w statkach powietrznych, ponieważ niewłaściwa konserwacja lub naprawa pasów bezpieczeństwa może spowodować awarię systemu i zagrozić bezpieczeństwu

podczas turbulencji lub awaryjnych warunków lądowania.

5. PAD stanowi, że inspekcja przeprowadzana jest najpóźniej trzy miesiące po dacie wydania AD w celu sprawdzenia, czy pasy bezpieczeństwa i urządzenia przytrzymujące tułowia są konserwowane lub naprawiane zgodnie z obowiązującymi przepisami. Przepis ten miał zastosowanie do sprzętu skarżącego. Dyrektywa przewiduje również możliwość wymiany odpowiednich systemów na części nadające się do użytku. Ponadto, po dacie wejścia w życie AD, wszelkie zainstalowane urządzenia muszą spełniać wymagania wymienionego AD.

6. W dniu 1 lutego 2010 r. skarżący, wyraźnie wymieniony w PAD, zwrócił się do Rzecznika Praw Obywatelskich i zgłosił szereg zastrzeżeń. Przedstawione przez nią argumenty znajdują odzwierciedlenie w nieaktualnym piśmie zatytułowanym " *Uwagi Deutscher Aero Club do EASA nr PAD: 10-010* ". Kopia pisma została załączona do skargi.

Przedmiot dochodzenia

7. W skardze do Rzecznika Praw Obywatelskich skarżący przedstawił następujące zarzuty i skargę:

Podjmując decyzję o wydaniu PAD, EASA działała bezprawnie, niesprawiedliwie i arbitralnie. Na poparcie swojego twierdzenia skarżący twierdzi, że EASA znalazła się w niekorzystnej sytuacji przedsiębiorstw niemieckich; tok rozumowania był błędny i bezpodstawny; istnieje podejrzenie, że decyzja była wynikiem udanego lobbingu [5] .

EASA powinna wycofać PAD lub ewentualnie zwolnić skarżącego z wniosku PAD.

8. Art. 2 ust. 4 jego statutu wymaga, aby skargi do Rzecznika Praw Obywatelskich były poprzedzone odpowiednim uprzednim podejściem. W swoim piśmie zwracającym się o opinię EASA (zob. pkt 14 poniżej) Rzecznik zauważył, że skarżący nie skontaktował się z EASA. Biorąc jednak pod uwagę, że uwagi przedstawione przez „Deutscher Aero Club”, które odnoszą się do skarżącego z imienia i nazwiska, wydają się zawierać istotne zastrzeżenia przedstawione przez skarżącego w jego niniejszej skardze, Rzecznik uznał jednak, że warunek ten został spełniony. W tym samym piśmie Rzecznik zauważył ponadto, że nie zwrócono uwagi EASA na wszystkie argumenty skarżącego na poparcie jego zarzutu, zanim otrzymał skargę skarżącego. Rzecznik uznał jednak za stosowne, aby EASA miała możliwość przedstawienia opinii w sprawie skargi w całości, zamiast wymagać od skarżącego skontaktowania się z EASA w odniesieniu do niektórych z tych argumentów.

9. W swojej opinii (zob. pkt 14 poniżej) EASA uznała, że warunek określony w art. 2 ust. 4 statutu Rzecznika „ *nie został w pełni spełniony* ” w sprawie skarżącego. Na poparcie swojego stanowiska wskazała, że skarżący nie umożliwił EASA ustosunkowania się do jej uwag. Skarżący zwrócił się do Rzecznika Praw Obywatelskich przed dniem 12 kwietnia 2010 r., czyli dniem, w którym EASA opublikowała swoją odpowiedź na otrzymane uwagi dotyczące PAD. EASA stwierdziła ponadto, że skarżący nie skorzystał z procedury rozpatrywania skarg

przewidzianej w jej kodeksie dobrej praktyki administracyjnej („kodeks EASA”) [6] . Zdaniem EASA celem konsultacji dotyczących PAD jest umożliwienie adresatom, a także potencjalnie zainteresowanym stronom, zgłaszania uwag. Nie zastępuje on jednak procedury składania skarg. Biorąc pod uwagę fakt, że skarżący nie zastosował się do procedury skarg przewidzianej w kodeksie EASA, EASA uznała, że nie miała możliwości rozpatrzenia zarzutów skarżącego, zanim ta ostatnia złożyła skargę do Rzecznika Praw Obywatelskich. Zdaniem EASA skarżący nie podjął zatem odpowiednich działań administracyjnych, zgodnie z wymogami art. 2 ust. 4 statutu Rzecznika Praw Obywatelskich, zanim zwrócił się do Rzecznika Praw Obywatelskich.

10. Rzecznik uważa, że EASA sprzeciwia się dwóm kwestiom: termin złożenia skargi do Rzecznika Praw Obywatelskich, który poprzedzał publikację odpowiedzi EASA na otrzymane uwagi dotyczące PAD, oraz (ii) fakt, że skarżący nie skorzystał z procedury rozpatrywania skarg, jak przewidziano w kodeksie EASA.

11. W odniesieniu do **pierwszej kwestii** Rzecznik Praw Obywatelskich uważa, że art. 2 ust. 4 jego statutu wymaga w sposób dorozumiany, aby organ otrzymał wystarczająco dużo czasu na ustosunkowanie się do skargi zgłoszonej do niego, zanim będzie mógł rozpatrzyć stosowną skargę. Biorąc pod uwagę, że termin zakończenia konsultacji wskazany w PAD to 10 lutego 2010 r., można argumentować, że EASA nie musiała zajmować stanowiska w sprawie skargi podniesionej przez skarżącego przed upływem tego terminu. Jednak w skardze skarżący nie tylko sprzeciwił się treści PAD, ale również twierdził, że wydanie samego PAD stanowi niewłaściwe administrowanie. Mając to na uwadze i z zastrzeżeniem zawartym w piśmie Rzecznika do EASA (zob. pkt 8 powyżej), Rzecznik uważa, że w odniesieniu do terminu złożenia skargi spełnione zostały warunki określone w art. 2 ust. 4 jego statutu.

12. W odniesieniu do **drugiej kwestii** Rzecznik przyjmuje do wiadomości procedurę skarg przewidzianą w art. 27 kodeksu EASA. Zgodnie z tą procedurą każde domniemane naruszenie przepisów i zasad określonych w kodeksie EASA może być przedmiotem skargi, na którą EASA odpowiada w terminie dwóch miesięcy od otrzymania. W terminie jednego miesiąca od otrzymania odpowiedzi EASA skarżący może złożyć wniosek o dokonanie przeglądu do dyrektora wykonawczego EASA. Dyrektor Wykonawczy udziela odpowiedzi w terminie jednego miesiąca od otrzymania takiego wniosku. Art. 27 ust. 6 kodeksu stanowi, że „[m]ary społeczeństwa są również uprawnione do wniesienia tych skarg do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich [...]”. Kodeks wyraźnie uznaje zatem, że skarżący mają wybór między złożeniem skargi do EASA lub Rzecznika Praw Obywatelskich.

13. W związku z powyższym Rzecznik podtrzymuje swoje stanowisko, że niniejsza skarga jest dopuszczalna.

Dochodzenie

14. Skarga została przekazana dyrektorowi wykonawczemu EASA do zaopiniowania. Opinia EASA została przekazana skarżącemu z zaproszeniem do przedstawienia uwag do dnia 31 sierpnia 2010 r. Przed tą datą ani później nie otrzymano żadnych uwag. W rozmowie

telefonicznej ze służbami Rzecznika Praw Obywatelskich w dniu 1 października 2010 r. przedstawiciel skarżącego przedstawił swoją opinię na temat opinii EASA.

Analiza i wnioski Rzecznika Praw Obywatelskich

Uwagi wstępne

15. Biorąc pod uwagę ich związek faktyczny, należy wspólnie zbadać zarzuty i roszczenia skarżącego.

A. Zarzut i roszczenie skarżącego

Argumenty przedstawione Rzecznikowi Praw Obywatelskich

16. W skardze skarżący przedstawił zasadniczo następujące argumenty na poparcie swojego twierdzenia i twierdzenia:

- Produkty konserwowane i naprawiane zgodnie z przepisami krajowymi do dnia 1 kwietnia 2009 r., czyli do dnia, w którym rozporządzenie 2042/2003 weszło w życie w Niemczech, powinny być zwolnione z PAD;
- EASA nie uzasadniła swojego twierdzenia, które skarżący uważa za nieuzasadnione i arbitralne, że nie posiada zatwierdzonych danych dotyczących obsługi technicznej. Skarżący stwierdził, że posiada ważny autoryzowany certyfikat dopuszczenia EASA na formularzu 1 zatwierdzonym przez LBA, a także certyfikat zatwierdzenia zgodnie z częścią 145. Ponadto nigdy nie pojawiły się żadne skargi dotyczące jakości przedmiotowych produktów, a twierdzenia EASA musiałyby zostać potwierdzone przez niezależnego eksperta;
- PAD dotyczy wyłącznie niemieckich przedsiębiorstw alimentacyjnych, w związku z czym dyskryminuje je. Odpowiednie przedsiębiorstwa z siedzibą w innych państwach członkowskich, które mogą nie posiadać zatwierdzonych danych dotyczących obsługi technicznej, nie są wymienione w PAD;
- Dokument ten miałby istotny wpływ gospodarczy na niemieckich operatorów i doprowadziłby do ewentualnej utraty do 1 mln EUR i wielu miejsc pracy.

W tym kontekście skarżący twierdził, że podejmując decyzję o wydaniu PAD, EASA działała bezprawnie, niesprawiedliwie i arbitralnie. Skarżący twierdził, że EASA powinna wycofać PAD lub ewentualnie zwolnić ją z wniosku PAD.

17. W swojej opinii EASA stwierdziła, że wydając PAD, zastosowała standardową procedurę, która obejmowała przedłożenie PAD zainteresowanym stronom w celu przedstawienia uwag. Nie można zatem uznać, że EASA działała bezprawnie, niesprawiedliwie lub arbitralnie. EASA wskazała również, że PAD nie stanowi wiążącej decyzji. W związku z tym zamierzony adresat nie był zobowiązany do jej przestrzegania. Nie stworzył on również żadnych zobowiązań dla

innych zainteresowanych stron. Celem procedury konsultacji było umożliwienie EASA należytego uwzględnienia opinii zainteresowanych stron zewnętrznych oraz odpowiednie zmodyfikowanie jej podejścia, jeżeli zostanie to uznane za uzasadnione.

18. EASA wyjaśniła ponadto, że wycofała PAD za pomocą *oświadczenia o wystąpieniu PAD 10-010* z dnia 12 kwietnia 2010 r. Dokument PAD został zastąpiony „Biuletynem Informacji o bezpieczeństwie”, który podkreśla nielegalny charakter niektórych czynności alimentacyjnych. EASA stwierdziła, że uznała, że wycofanie PAD spełniło wniosek skarżącego.

19. W rozmowie telefonicznej ze służbami Rzecznika Praw Obywatelskich w dniu 1 października 2010 r. przedstawiciel skarżącego stwierdził, że uznał, iż sprawa została rozstrzygnięta w sposób zadowalający skarżącego.

Ocena Rzecznika Praw Obywatelskich

20. Rzecznik Praw Obywatelskich uważa, że wycofując PAD, EASA usatysfakcjonowała wniosek skarżącego. W związku z wycofaniem PAD oraz mając na uwadze opinię skarżącego, że sprawa została rozstrzygnięta w sposób zadowalający, Rzecznik uważa, że EASA rozstrzygnęła sprawę.

B. Konkluzje

Na podstawie dochodzenia w sprawie tej skargi Rzecznik zamyka ją z następującym wnioskiem:

EASA rozstrzygnęła sprawę w sposób zadowalający skarżącego.

Skarżący i EASA zostaną poinformowani o tej decyzji.

P. Nikiforos Diamandouros

Sporządzono w Strasburgu dnia 23 listopada 2010 r.

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE (Dz.U. 2008, L 79, s. 1).

[2] Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2042/2003 z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie ciągłej zdolności do lotu statków powietrznych i wyrobów lotniczych, części i wyposażenia oraz w sprawie zatwierdzania organizacji i personelu zaangażowanego w te zadania (Dz.U. L 315, s.

1).

[3] (E)TSO oznacza „European Technical Standard Order”.

[4] Art. 145 część 145 część A.45 lit. b) (załącznik II do rozporządzenia 2042/2003) zawiera następującą definicję danych dotyczących utrzymania: *Do celów niniejszej części mające zastosowanie dane dotyczące obsługi technicznej obejmują:*

- 1. Wszelkich mających zastosowanie wymogów, procedur, dyrektywy operacyjnej lub informacji wydanych przez organ odpowiedzialny za nadzór nad statkiem powietrznym lub podzespołem;*
- 2. Każdą mającą zastosowanie dyrektywę zdatności do lotu wydaną przez organ odpowiedzialny za nadzór nad statkiem powietrznym lub podzespołem;*
- 3. Instrukcje dotyczące ciągłej zdatności do lotu, wydane przez posiadaczy certyfikatów typu, posiadaczy dodatkowych certyfikatów typu, wszelkie inne organizacje zobowiązane do publikowania takich danych zgodnie z częścią 21, a w przypadku statków powietrznych lub podzespołów z państw trzecich – dane zdatności do lotu upoważnione przez organ odpowiedzialny za nadzór nad statkiem powietrznym lub podzespołem;*
- 4. Wszelkie obowiązujące normy, takie jak między innymi standardowe praktyki w zakresie utrzymania uznane przez Agencję za dobry standard utrzymania;*
- 5. Wszelkie mające zastosowanie dane wydane zgodnie z lit. d). ”*

[5] Rzecznik rozumie, że odnosząc się do lobbingu, skarżący sugeruje, że EASA działała niewłaściwie na wniosek strony trzeciej, która mogłaby mieć interes w PAD.

[6] Tekst kodeksu EASA znajduje się w:

[http://easa.europa.eu/ws_prod/g/doc/Agency_Mesures/Agency_Decisions/2009/ED%20Decision%202009_078_E%](http://easa.europa.eu/ws_prod/g/doc/Agency_Mesures/Agency_Decisions/2009/ED%20Decision%202009_078_E%20)
[Link]